

Δ.Εφ.Αθηνών αριθμ. αποφ. 3932/2018 (τμήμα 19ο Τριμελές)

Παράταση χρόνου παραγραφής φορολογικών υποθέσεων (άρθρο 3 παρ.5 ν.4141/13 και 87 ν.4316/14)

24/01/2019

Κατά την κρατήσασα γνώμη, οι συνταγματικές αρχές της ασφάλειας του δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου φαλκιδεύονται ακόμη και δια της άπαξ παρατάσεως του χρόνου παραγραφής. Εξάλλου, η τρώση των επίσης συνταγματικού επιπέδου αρχών της φορολογικής ισότητας και δικαιοσύνης, δια της κατ' αυτόν τον τρόπο, διαφυγής εκ του ελέγχου των περιλαμβανομένων στη διετία της παρατάσεως του χρόνου παραγραφής υποθέσεων, αντισταθμίζεται ικανώς από τους ελέγχους, οι οποίοι θα διενεργηθούν επί υποθέσεων εντασσομένων εντός του ευλόγου βασικού χρόνου της παραγραφής (5ετία), οι οποίοι είναι προφανές ότι θ' αποβούν περισσότερο αποδοτικοί έναντι των διενεργούμενων επί των, πέραν του εν λόγω χρόνου, υποθέσεων. Κατά τη γνώμη, ωστόσο, της εισηγήτριας, οι διατάξεις του άρθρου 37 παρ. 5 του ν. 4141/2013 και του άρθρου 87 του ν. 4316/2014, κατόπιν στάθμισης των συνταγματικών αρχών αφενός της ασφάλειας του δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου και αφετέρου της φορολογικής δικαιοσύνης, είναι συνταγματικώς ανεκτές. Τούτο διότι : Α). Η καταστολή της φοροδιαφυγής, συνιστά κατά το Σύνταγμα επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Β) Η φοροδιαφυγή είναι από τη φύση της συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Γ) Κατά τα κοινώς γνωστά, από το 2010 και εντεύθεν είδαν το φως της δημοσιότητας διάφορες «λίστες», με εμβάσματα μεγάλων χρηματικών ποσών στην αλλοδαπή και με υπόνοιες φοροδιαφυγής, για τις οποίες υπήρξε κινητοποίηση των αρμοδίων δικαστικών και ελεγκτικών αρχών, χωρίς ωστόσο να τελεσφορήσουν εντός της προθεσμίας (της πενταετούς) παραγραφής, με αυτόθροη συνέπεια να θίγεται το κοινό περί δικαίου αίσθημα, αφού για μια ακόμη φορά τα δημόσια βάρη καλούνται να τα καλύψουν οι συνεπείς φορολογούμενοι. Ενόψει αυτών, η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, ως ιδιαίτερη έκφανση της συνταγματικής αρχής της φορολογικής δικαιοσύνης και της ισότητας των πολιτών στα δημόσια βάρη, ταυτίζεται με το δημόσιο συμφέρον και επιτάσσει την παράταση ελέγχου των υποθέσεων εκείνων ως προς τις οποίες έχει ήδη, κατά το χρόνο πριν την συμπλήρωση της παραγραφής, δοθεί εντολή ελέγχου τους, χωρίς ωστόσο οι έλεγχοι αυτοί να έχουν τελεσφορήσει με την έκδοση διοικητικής πράξης. Με βάση τα παραπάνω, η άπαξ επιμήκυνση του χρόνου της πενταετούς παραγραφής για τη χρήση 2008 κατά ένα μόνον έτος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 5 του ν. 4141/2013 και του άρθρου 87 του ν. 4316/2014 και, εφόσον βέβαια πληρούνται και οι ειδικότερες προϋποθέσεις που τίθενται από τα άρθρα αυτά, είναι συνταγματικώς ανεκτή.

Στην προκείμενη περίπτωση, το σχετικό δικαίωμα του Δημοσίου είχε παραγραφεί, αφού η, βασική πενταετής παραγραφή, είχε ήδη εκπνεύσει και δεν παρατάθηκε για ένα έτος, ενόψει του ότι οι προβλέψεις τη συγκεκριμένη παράταση διατάξεις του άρθρου 37 παρ. 5 του ν. 4141/2013 και του άρθρου 87 του ν. 4316/2014 κρίθηκαν, κατά πλειοψηφία, ανεφάρμοστες ως αντισυνταγματικές. Με την ως άνω δε γνώμη της πλειοψηφίας, περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς κοινοποίηση της ένδικης πράξης, συμπλέει και η μειοψηφήσασα, ενόψει του ότι δεν πληρούνται εν προκειμένω οι ειδικότερες προϋποθέσεις που τάσσονται από τις εν λόγω διατάξεις για την παράτασή της (η εντολή ελέγχου εκδόθηκε σε χρόνο εκτός του βασικού χρόνου της πενταετούς παραγραφής).